

ДО БЪЛГАРСКОТО ВОЙНСТВО

**ДО ВОИНИТЕ ОТ КАДЪРА И ОТ
ЗАПАСА**

**ДО ЧЛЕНОВЕТЕ, ПРИЯТЕЛИТЕ
И СИМПАТИЗАНТИТЕ НА СЪЮЗ
„АТЛАНТИК”**

***СКЪПИ СЪНАРОДНИЦИ И БОЙНИ ДРУГАРИ,
СКЪПИ КОЛЕГИ И ПРИЯТЕЛИ,***

Сто тридесет и седем лета ни делят от датата, когато след вековни мъки, неистови усилия, духовен растеж и подкрепа от най-напредничавите люде на времето корава и неумираща България възправя снага за нов живот. Няма да спрем да благодарим и да благославяме святото дело на освободителите руси и украинци, белоруси и поляци, литовци, финландци и румънци, жертвали живота си за нашите бъднини.

Сто тридесет и седем години след Руско-турската война нито един от над четиристотинте паметника на свидните освободители не е съборен или осквернен. Въпреки превратностите на Историята в благодарната национална памет войната от 1877-1878 г. бе и остава свята, безспорна, неподлежаща на девалвация историческа и морална величина.

Славим безсмъртното дело и на кохортите български просветители, духовници, хайдути, поборници, харамии, хъшове, четници, въстаници, опълченци и апостоли на националната ни революция, без чието перо и слово, мисъл и саможертва Освобождението би се превърнало в банална замяна на един поробител с друг.

Като в героична опера следосвобожденска България с порива, единението и ентузиазма си сближава родния исторически пейзаж с италианското Рисорджименто (Възраждане). И там братати родолюбци леят щастливи сълзи след първите глътки свобода. И там сред изстрелите към небето отеква викът „Вива ла Патрия!”. И там опера и живот, епос и драма се смесват в неразтопима сплав.

В забързан каданс следват епопеята на капитаните, бляскавите победи в четири войни, предателства, преврати и раздори, братоубийства и терор, червена окупация, съветизация и развит социализъм, сполука и „мирен” преход, фасадна демокрация и усещането за подмяна на стойности, ценности, надежди.

Ала днес за 137-ми път честваме платените с кръвта на дедите и на освободителите ни свобода и независимост. И ако от онзи 3 март на лето Господне 1878-о в българския летопис са изписани немалко светли страници, повечето от тях са дело на войнството. На онази изстрадала, мъчена, изтребвана, отричана, хулена и осмивана част от народа ни, вечно страдаща от професионалното заболяване, познато като патриотизъм. В съдбовни мигове, то, войнството, е повеждало обезверения или въодушевен народ, учило го е да побеждава или да мре, показвало му е как се гине “за правда и за свобода”, увличало го е с примери на почтеност и на духовен аристократизъм, пришпорвало е Историята българска да препуска по дирята на европейската идея.

Поклон пред подвига вечен на воините-освободители, на мъчениците и на светците, закрилящи ни от Небето!

Честит Възкресен ден, скъпи сънародници!

Желаем по-добри дни, сили, бодрост, неизтощима енергия, щастие и благоденствие на българското войнство!

**Управителен съвет на Съюза
на офицерите от резерва
„Атлантик”**

3 март 2015 г.